

Primăveri de stări

Cristian Je

Pe sub vechi noiane rugul se-ntetește,
Jarul surpă vântul, călator stingher...
Zâmbetul pe buze singur se zidește,
Pe unde ieri sculpta, zeul unui ger.

Ochii, aprind lumina lumilor apuse,
Amintiri cu aripi, pe pajiști moi de stări
Se-nfructă din polenul iubirilor nespuse,
Cum aștrii sorb sclipirea din luciul unei mări.

Norii gri se luptă cu razele nădejdi,
Curcubeu se naște din pânțele lor,
Opt culori răzbat printre vechi primejdii
Să lumineze cerul cu albul unui nor.

Fracturile-s sudate, pașii prind a merge
Pe urme de speranțe, semințele uitate
Intr-un sertar de suflet, ce pare a nu mai plânge,
Și-nmuguresc in el, florile pictate
Cu primăveri de stări !